

TÄHKEKE

1996

00 00 JAAN KALA
VÕOTRADA

Metsakoolis oli liiklustund. Vanakaru seisis tahvli ees, kaardikepp käes.

"Nüüd kordame vöörada. Kes mäletab, milleks need linnatänavatel on?"

Jänes Juss ajas käpa püsti.

"Need on jalakäijate jaoks. Seal kohas võib üle tänava minna."

Vanakaru noogutas rahulolevalt pead.

"Õigus. Aga kuidas üle tänava minek käib?"

"Algul vaatad vasakule," sai Karu Kusti oma teadmisi näidata, "kas pole autot lähenemas. Tee keskele jõudnud, vaatad paremale. Ja kui sealt ka autot ei tule, siis muudkui vutt, vutt, vutt üle tee."

Vanakaru noogutas jälle.

"Õigus. Algul vaatad vasakule, siis vaatad paremale. Aga mis siis, kui oled tänava keskjooneni jõudnud ja näed, et paremalt on auto tulemas?"

Jänes Jussil oli jälle käpp püsti.

"Mina võin siis auto eest üle tee lipata. Mina olen kiire jalaga. Aga Karu Kusti ei tohi. Tema on koperdaja ja võib rataste alla jääda."

Karu Kusti hakkas pahameelest turtsuma.

"Mina jooksen sama kiiresti kui Jänes Juss auto eest läbi. See, kes tee keskel ootama peab, on Siil Siim. Vot!"

Vanakaru Kaarel koputas kepiga kännule:

"Jänes Juss, Karu Kusti. Tooge oma päevikud siia kännule!"

Mõni minut hiljem olid hinded pandud. Jänes Jussile kõver kaks, Karu Kustile samasugune.

"Homme küsin teid uuesti!" lõpetas Vanakaru liiklustunni.

 RIIGI MAANTEEMET
LIIKLUSOHUTUS

JAAN KALA PÖÖRE PAREMALE

Karu Kusti, Jänes Juss ja Rebase Robert seisid metsaveerel, jalgrattad jala kõrval. Vanakaru Kaarel oli tulnud poisse teele saatma.

"Võtame veel liiklusreeglid läbi," nõudis Vanakaru Kaarel. "Ikkagi esimene iseseisev jalgrattamatk. Juss, ütle, kuidas sõidate!"

"Maantee paremal äärel," kostis Jänes Juss.

"Mitte kaugemal kui üks meeter servast," täiendas Karu Kusti.

"Ilusasti hanereas," lisis Rebase Robert. "Parajalt kenade vahedega."

"No nii," jäi Vanakaru Kaarel rahule. "Ja mis siis, kui jõuate Järveranna teeviidani?"

"Näitame suunda! Näitame suunda!" hõikasid kõik kolm matkalist nii valjusti, et kuuseladvas istunud vares õhku ehmus.

Sile tee viis üle küngaste ja läbi nõgude. Jänes Juss sõitis kõige ees, käpad korralikult tüüril, kapsapea parema kaenla all. Tema järel tuli Karu Kusti, juhtraua käepidemed korralikult käppades, parema käpa küüniste all meepotikott kõlkumas. Viimaseks väntas Rebase Robert, vaba nagu lind. Kui einet hakatakse võtma, lootis Robert Jänes Jussilt kapsalehe saada ja Karu Kustilt mee määrdeks peale küsida.

Vanakaru Kaarel oli just ühe külje soojendamise lõpetanud ja seadis teist kehapoolt päikese kätte, kui maantee suunast kellatilinat kostis. Seal lähenesid kolm matkameest, kõrvad lontis ja suud mossis.

"Tohoh pime!" imestas Vanakaru Kaarel. "Miks te tagasi tulite?"

"Ei saanud Järveranna tee juures paremat pööret teha," kurtis Juss.

"Ei saanud suunda näidata, nagu liiklusreeglid nõuavad," nuttis Kusti.

"Mul oleks kapsapea maha veerenud," kaebas Jänes Juss.

"Mul oleks meepotikott tüürilt maha libisenud," nuutsus Karu Kusti.

"Aga mina ei saa paremat käppa üldse öla kõrgusele tõsta, mis siis veel väljasirutamisest rääkida," seletas Rebase Robert. "Mul on eilsest pallimängust õlavarre nihestus."

"Poisid, poisid!" vangutas Vanakaru Kaarel pead. "Aga ikkagi oleks teil olnud võimalus liiklusreeglitest kinni pidades Järveranda pöörata. Mõelge natuke!"

Mõttele ka sina. Kui sa lahenduse välja mõtled, joonista see paberile ja saada "Tähekesed" toimetusele.

Ilusal suvepäeval oli linnas täielik segadus. Mitu liikluseeskirjade rikkujat leiad pildilt? Parimatele pildimeistritele ja täpsemalt vastanuile auhinnad.

Raha!Raha!Raha!

HENNO KÄO

Üheksa-aastane kaheksajalg Belmondo mõtles, kuhu küll oma raha peita. Kaheksajalgade planeedil ei olnud ju panku, kus raha hoida. Et seal ei olnud autosid, lennukeid, ronge, traktoreid, sääreväristajaid, makke ega telekaid, sellega võis veel kuidagi leppida. Aga et panku – see oli juba liig mis liig! Kus pidi siis üks kaheksajalg ometi oma raha hoidma? Seda enam, et kaheksajalgade planeedil oli hirmus palju röövkaheksajalgu. Nagu sa mäletad, teenis Belmondo ajalehtede müümisega hunniku raha. Nüüd läks ta seda maha matma. Kaheksajalgade planeedil oli ammust ajast kombeks hoida raha maa sees peidus. Üheksa-aastane kaheksajalg Belmondo kaevas seitsme jala sügavuse augu. Selle põhjast leidis ta savipoti, mis oli ääreni kuldraha täis. Ega kaheksajalgade planeedil muud raha tuntudki. Sellesse auku

Belmondo oma rahapotti peita ei tohtinud. See oli kellegi teise peidukoht. Tuli kaevata uus auk. Teise auguga oli sama lugu. Kolmandaga ka. Mis seal imestada – kaheksajalgade planeedil on ju terve maapõu rahapeidukohti täis. Õnneks ei olnud neljandas augus midagi ja Belmondo võis oma raha sinna matta. Nüüd tuli peidukoht meelde jätta. Palju tülikam kui raha matta, on seda hiljem üles leida. Kaheksajalgade planeedil jäi üheksa peidukohta kümnest igavesti leidmata.

Higi pühkides luges üheksa-aastane kaheksajalg Belmondo rahaaugust seitse sammu suure kummipuuni ja kuus suure kivini. Nii, nüüd peaks koht meelde jääma küll. Või mine neid kaheksajalgade samme tea.

Illustreerinud HENNO KÄO

LEHTE HAIN SALU

VÄRVUKE JA SKARABEUS

Nagu Värvuke õhku tõusis, sosistas talle keegi kõrva: "Pööra kohe talli juurde, muidu lasen su õhku!"

See Keegi ähvardas püstoli-taolise esemega.

"Kaaperdajad!" ehmus Värvuke ja pööras ettevaatlikult pead. Tema turjal istus mustas tagis Keegi, otse tema silma all, päris silma ligi, must, läikiv ja kole suur.

"Olen Hirmus Skarabeus! Pööra kohe talli juurde, kuuled!"

Värvuke muutiski kurssi, ise mõtles, ega seda saa niisama jätta: hakkavadki linnukesi kaaperdama. Ta küsis ilmsüütult: "Kas seda talli pidasid silmas?"

"Mis? Juba kohal?" imestas kaaperdaja. "Ma ei näe mingit talli!"

"Vaata hästi, kas see on õige koht, et pärast poleks ütlemist!" sundis Värvuke. "Roni aga roni sulgedest välja, siis näed."

Ja Skarabeus ronis. Ta küünitas ja küünitas, kuni kukkus, pea ees, alla. See juhtus nii ruttu, et ta ei jõudnud oma tiibu lahti lüüa.

"Va varblane!" põlastas skarabeus, kui kõvaks tambitud põlluteel oma liikmeid kokku korjas. "See ka mõni lennumasin!"

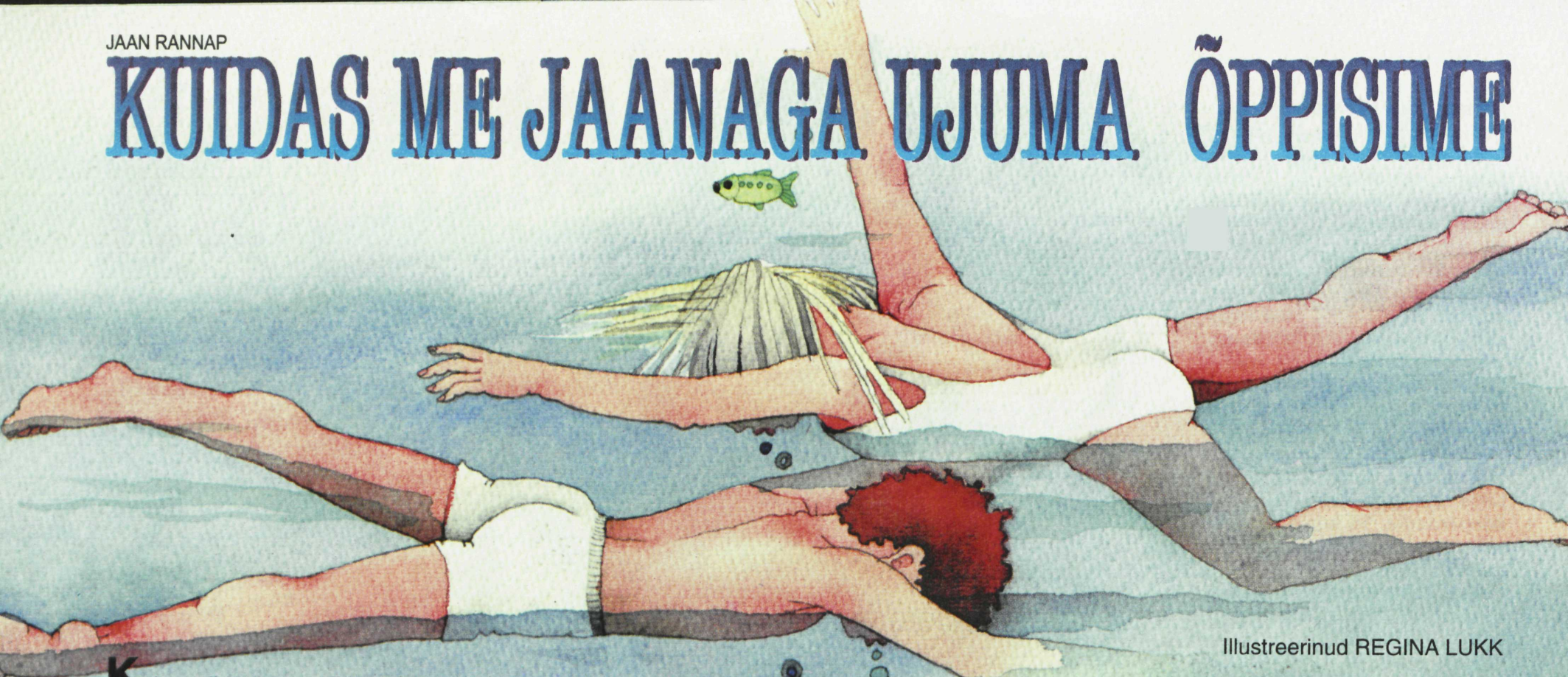
"Va sitasitikas!" põlastas varblane. Siit kõrgelt vaadates sai põrnikas oma õiged mõeldud kätte.

Illustreerinud HILLAR METS

JAAN RANNAP

KUIDAS ME JAANAGA UJUMA ÕPPISIME

Illustreerinud REGINA LUKK

Kui mu õde Jaana väike oli, tahtsid kõik meid ujuma õpetada. Isa tahtis meid sügavas kohas vette visata, sest niiviisi oli teda õpetatud. Ema ja tädid tahtsid meil vannis pead vee alla pista, sest nemad olid ujumaõppimist vettehingamisest alustanud. Ainult vanaisa ei nõudnud ega tahtnud midagi.

"Kui aeg tuleb, õpite õpetamatagi ujumise selgeks," ütles vanaisa.

Vanaisaga oli kõige parem mere ääres käia.

Ühel päeval nägime me kivide vahel väikesi kalakesi. Kalakeste uimed võbisid. Nende ninad olid koos nagu kassipoegadel piimakausi ümber.

"Minu kala on see roosa kõhuga," ütles Jaana ja kummardus veele lähemale.

"Minu kala on see musta seljaga," ütlesin mina.

"Minu kala oskab silma pilgutada," laskus Jaana põlvili.

"Minu kala oskab suud maigutada," uhkeldasin mina.

Mida lähemale veele me kummardusime, seda selgemalt nägime kalakeste pruntsuid, pungis põski ja lehvikutaolisi uimesid. Ja kui me nii lähedale kummardusime, et oma silmad-suud vette vajusid, nägime hõbedastel kehadel koguni seda punktiderida, mille nimi on küljejoon ja millega kalad kuulevad.

Nüüd hakkasime iga päev kalu vaatamas käima. Me libistasime endid vette, hoidsime näod vees ja vaatasime, kuidas kalakesed samblatuttide vahel sõelusid. Ühel päeval tabas meid ema selle tegevuse juures.

"Helde aeg," ütles ema. "Te seisate ju vee peal. See on peaaegu seesama mis ujumine. Ma lihtsalt ei usu oma silmi! Vannis on teid tulnud alati jõuga vette suruda. Kuidas te siin ei kardate?" Ema, ema! Mida oli siin imestada! See, mis meres, ei ole ju seebivesi.

Moldova lastekirjanik

SPIRIDON VANGELI

on sündinud 1932.aastal. Nagu paljud lastekirjanikud, on temagi pidanud kooliõpetaja ametit. Aga pärast seda, kui 1955. aastal oli ilmunud tema esimene kirjatöö, otsustas ta ennast pühendada raamatukirjutamisele. Koos Grigore Vieruga on ta lastele kirjutanud toreda aabitsa. Tema jutte (Eestis "Gugutse müts") on avaldanud mitmekümne maa kirjastused. Rahvusvaheline Noorsookirjanduse Nõukogu on kandnud tema nime maailma lastekirjanike "kuldnimekirja".

JÄRV

Mis järvel viga! – istub teine päevad läbi vees ja muudkui hullab seal.

METSAS

Puud said metsas kokku, sest üksipäini oli neil nii-nii hirmus igav konutada.

LINNUKESED

Tuul, ole hea ja ära räsi puude oksa, sest nendel okstel istuvad ju linnukesed. Aga kui sa sõna ei kuula, siis paneme oma aiavärava haaki ja sa ei saa enam meie juurde tulla. Pead tanumal-tänaval tuhisema ja võid veel auto allagi jääda.

KÜNGAS

Küngas tõusis kikivarvule ja andis päikesele lilli nuusutada.

VÄIKEMEES JA MÄGI

Kõrge mägi. Mäe tipus kasvab roheline kuusk. Kuusk on rinnust saadik lumes.

"Kuusk, kuule, kuusk, tule minu juurde alla orgu! Meil on siin soe suvi!"

"Roni sina, väikemees, parem minu juurde üles tippu! Siit on terve maa näha!"

KURED

Kured otsivad taret, kus mullu oli olnud nende pesapaik. Aga nad näevad vaid tuhahunnikut.

"Kuhu siis maja sai?"

On ainult ahjuvare ja üksik väike puu.

Selle puu istutas väike Elli. Ja see puu muudkui kutsub kurgi. Kured tiirlevad nukralt külma, kustunud ahju koõnal. Nad igatsevad inimese taga.

Moldova keelest tõlkinud Andres Jaaksoo

Illustreerinud REET REA

MARIKA JOHANSON
Mürakarud

TULI ÜKS PISIKE PAHANDUS,
OOTAVALT UKSE PEAL KÜSIS:
KAS ON TEIL VÄIKESI LAPSI,
KES PUDELISKI PAIGAL EI PÜSI ?

EI MEIL SELLISEID OLE,
VAATA JA ISE SAAD ARU:
LASTETOAS RINGI HULLAVAD VAID
KAKS HIIGLASUURT MÜRAKARU.

MILVI PANGA
Suvine lauluke

TUULAB METSAS TUULEKENE
LÖHNAV, HUULIL LAULUKENE:
MARI, MARI MAASIKANE,
VARI, VARI VAARIKANE,
PÕSEMUSI MOOSINE.

Mutt ENO RAUD mullas

KUI MUTT JUST MULLA SEES EI MAGA,
SIIS AJAB VIHMAUSSE TAGA.
KUI AGA MAGAMA TA JÄÄB,
SIIS VIHMAUSSE UNES NÄEB.

Illustreerinud EVERI VÄHI

Mutid ENO RAUD jalutuskäigul

MUTITAAT JA MUTIMUTT
JALUTASID AIAS
NING NEILE JÄRGNES MUTIKLUTT,
KES OLİ VÄGA MAIAS.

NII MAIAS OLİ MUTIKLUTT,
ET TAHTIS AINULT MULDA
JA MUSTA MULLA JÄRELE
OLİ LAUSA HULL TA.

KUID SELLEL PÄEVAL AIATEEL
TEGI PÖÖRDE KLUTI MEEL.
KLUTT HÜÜDIS: "VAATA VINGER-
PUSSI,
MA TAHAN HOOPIS VIHMAUSSI!"

NÜÜD AGA KOSTIS MUTIMUTT:
"SEE ON SUL PÄRIS MÖISTLIK
JUTT.
KUID TEA, ET AINULT MULLA
SEEST
VÖID LEIDA VIHMAUSSI EEST."

MULD ON JU MUTI TOIDULAUD,
ON TEMA ELU, TEMA HAUD.
SEEPÄRAST AUSTAB MULDA
MUTT,
NII MUTIMUTT KUI MUTIKLUTT.

SUVI

Suveõhk on mahe ja soe,
ära teki alla poe.
Suvest tunne mõnu sa,
enne veel, kui lõpeb ta.

Suvel olla on mõnus ja hea
– sügis kätte jõuab pea.
Ega sügis paha pole,
kuid suvi meeldib, nii mis kole.

KADRI SIKK Tallinnast

SUVEPÄEVAD

Suvel päevad lõbu täis,
võistlemas mu vend käis.
Teise koha saavutas,
rõõmust maha prantsatas.

Suvel mina sporti teen,
nii et üle kere keen.
Võistlesin ma jooksus ka –
jälle pidin kaotama.

AINAR LAANEMÄE Mellistest

AUTOD

Autod suured, autod väikesed,
mõned kollased nagu päikesed.
Mõnedel mootorid üle keevad,
mõnedel kummid pauku teevad.

Mõned autod plärisevad,
mõned jälle lärisevad.
Mõned teevad pot-pot-pot.
Täpselt nagu pudrupott.

MART RAUBA Vergist

TEEME LAHTI POSTIPÄUNÄ

ADAVERE PÕHIKOOLI II KLASSI LASTELT SAIME HULGA
KIRJU TEEMAL "MIS MULLE KÕIGE ROHKEM MEELDIB".
MÕNDA NEIST SAAB SIIT NÜÜD LUGEDA.

Mulle meeldib kõige rohkem suvi, sest
siis on minu sünnipäev. Hea meelega vaatan ka ägedaid multikaid.

ALVAR NÕMMIK

Kõige rohkem meeldivad mulle ema ja isa. Aastaaegadest meeldib kõige
rohkem suvi, sest siis saab ujuda ja vees sulistada. Jäätis meeldib mulle sel-
lepärast, et see on magus. Talv pole ka paha, siis ma muudkui kelgutän. Sügis
on ka hea, sest saab lehtedest onni ehitada.

LEISI EGLIT

Mulle meeldib koolis käia, kõik piimasupid ja head lastesaated. Koolis käia
meeldib mulle sellepärast, et siis saab targaks ja siin on ka head söögid ning
joogid. Piimasupid meeldivad sellepärast, et piim teeb hambad tugevaks.
Headest lastesaadetest saab mõnikord huvitavat juttu kuulda.

EVE RÄPP

Meil oli klassiõhtu. Mulle meeldisid kõige rohkem viktoriinid. Meie võistkonnas
olid peale minu veel Toomas, Alvar, Mairo ja Siim. Võistkonnale panime nimeks
"Zorro", sest ta on tugev mees. Meie võitsime. Pärast mängisime veel võistlus-
mänge. Mulle meeldis vägikaigast vedada.

SIIM KOHARI

Suvi on minu meelest kõige
mõnusam aastaeg. Veel meeldivad
mulle karvased loomad ja jäätis.
Mulle maitseb hästi vanaema tehtud
klimbisupp, sest keegi peale tema ei
oska nii häid klimpe teha.

KATRE LEPIK

HAIGUS

Olen haige mina,
vahel sina ka.
Haigusest me kuidagi
lahti ei saa.

Tundsin terve päeva
suurt higi, vaeva.
Siis ma heitsin voodi,
lood on nõndamoodi.

MART RAUBA Vergist

KOGUJA-ONU SAMUELI esimese
auhinna – **M.Panga** ja **V.Noore**
(autor ja kunstnik) autogrammiga
raamatu "Pesamunale" – said
MAIRE VÕREL Kuimetsast, **REIGO**
RÄST Haapsalust, **RIINA ÕUN**
Tallinnast, **ANNIKA LAINELA**
Hendrikumõisast ja **KAIDO TARK-**
MEES Eiklast.

POCAHONTASE filmi tegelase
võitsid loosiga endale **AIRI PEET** ja
MART KÜTT Pärnust, **PIRET**
VEEROJA Otepäält, **SILVA TASA**
Hellest, **MARI RANDMÄE** Koigist,
SIGRID HÖBEJÄRV ja **MAIBEL**
VALDMANN Tartust, **MARI NURMS**,
KAAREL TREIMANN ja **SIIRI SAAR**
Tallinnast.

MINU PAHANDUS

Ükskord kastsin lilli. Aga üks lillepott hakkas vett läbi laskma. Läksin ruttu oma tupp ja tõin nukuteki. Panin selle lillepoti alla ning jätsingi sinna. Teisel päeval tahtsin tekki kätte saada, sikutasin, aga lillepott kukkus ümber. Sain riielda.

AIKI LUKK

MÄÄRITUD TAPEET

Olin väikene. Ema ja isa läksid kinno. Vanaema tuli mind hoidma. Tal oli jöhvikakorv kaasas. Nii tore oli jöhvikaid vastu tapeeti katki vajutada. Kui vanaema seda nägi, ehmus ta hirmsasti. Kartsime mõlemad, et saame ema ja isa käest riielda. Hakkasime seina pesema. Õnneks saime seina puhtaks. Kui ema ja isa koju tulid, siis nad ei märganud midagi.

KATRE MÄHKÜLL

EMA PASSI SODIMINE

Me magame emaga ühes toas. Ühel õhtul oli emme oma passi magamistuppa unustanud. Ma võtsin vildika ja sodisin passi täis. Kui emme seda nägi, siis sain karmilt karistada.

MARGIT ROOTS

PORILOIK

Ema läks poodi. Ma läksin õue. Meie maja ees oli poriloik. Kukkusin sinna sisse. Pärast sain vitsa.

GETTER KAUKES

Kiviõli Keskkooli IIB klassi "Paha Lapse" lood on sahtlist välja kippunud juba tükk aega. Lõpuks ometi see neil ka õnnestus.

KUIDAS LAMBIKUPPEL ALLA LENDAS

Olin 6-aastane ja mängisin toas. Viskasin palli ja lambikuppel lendas maha. Ema kuulis klirinat ja tuli vaatama. Sain kõvasti riielda ega teinud tükk aega pahandusi.

TARMO GAPONENKO

ÕNNETUS KLAASIGA

Olin 5-aastane. Mängisin palli ja see põrkas aknasse. Aken läks katki. Koristasin klaasikillud ära ja peitsin mänguasjade alla ära. Kui ema koju tuli, oli pahandus kaugel näha ja ma sain riielda.

JÜRI VLADIMIROV

SAIN KAKS MUHKU

Kord tulin isaga trepist alla. Isa ütles, et tuleksin tema järel, kuid ma tahtsin just ees minna. Siis see õnnetus juhtuski. Astusin potikaane peale ja veeresin trepist alla. Haarasin lillepotist kinni ja see lendas koos minuga põrandale. Sain ühe sinika ja kaks muhku. Nüüd olen palju ettevaatlikum.

VAHUR KANNIKKA

KLAAS KÜLMKAMBRIS

Ükskord tahtsin jääd saada. Ma lasin klaasi vett täis ja panin selle külmkambrisse. Hommikul läksin kööki asja uurima. Klaas oli külmkambris katki läinud. Sain ema käest riielda.

LAURA VIHMAN

PAHANDUS KODUS

Ma olin 4-aastane ja tegin palju pahandust. Ükskord tahtsin puu otsa ronida. Mul olid libedad kingad jalas. Kukkusin alla ja sain haiget. Nüüd olen ettevaatlikum.

MARIS UUDELEPP

PAHANDUS LIIMIGA

Tegime paberist tibusid ja ma võtsin liimituubi. Vajutasin selle tagumisele otsale ja liim lendas mu sõbrale näkku. Sain riielda.

VILLU MÄNNI

SINIKAS

Sinikas kuulub mustikaga samasse taimeperekonda. Kuid sinikas on kõrgema kasvuga, suuremate lehtede ja marjadega. Ka on sinika kasvukohad teistsugused kui mustika omad. Seda marja leidub peamiselt soodes ja soostuvates metsades.

Sinika marjad valmivad juulis-augustis. Need on sinist värvi ja vahakirmega kaetud. Marjamahl, erinevalt mustika omast, on värvitu. Ka marjade maitse on teine, sinikas tundub vesisem ja maitsetum. Otsekui oleks sinikas oma maiku lahjendanud sooveega, mida tema kasvupaikades alati küllaga jätkub.

Küllap on sinika nimi tulnud marja sinakast toonist. Lõuna-Eestis tuntakse sama taime "joovika" või "joobika" nime all. Nimi justkui annab märku, et mari võib mõnikord "pähe hakata", joobnuks teha. Samasuguse tähendusega on sinika nimetused näiteks soome, vene ja saksa keeles. Millest selline arvamus tuleb?

Teadlased pole sinikates avastanud ühtegi tervisele kahjulikku ainet. Ometi on kindlaid juhtumeid, kui inimesed on pärast marjade söömist tundnud peapööritust, iiveldust, peavalu. Asja põhjenduseks on välja mõeldud mitmeid seletusi. Ühe järgi ei tulene halb enesetunne mitte sinikast, vaid

sookailude vängest lõhnast, mida marjuline soos sisse hingab. Teise oletuse järgi tekitab tervisehäireid üks silmaga raskesti märgatav parasiitseen, mis mõnikord sinikamarjadel kasvab. Kolmanda arvamuse kohaselt leidub lihtsalt üksikuid ülitundlikke inimesi, kellele sinikad mõjuvad haigekstegevalt nagu maasikad mõnele teisele.

Pole aga teada ühtegi juhtumit, kui sinikatest oleks saadud tervisehäireid pärast seda, kui marju on kasvõi kergelt kuumutatud. Sinikamarjadest valmistatakse maitsvaid ja tervislikke moose, mahlu ja kompotte. Hoidiste maitse kipub vaid vesisevõitu olema. Seepärast sobib hoidiseid teha segus teiste marjadega, näiteks mustikatega. Sinikatel on samasugune tervist parandav mõju nagu mustikatel – nad aitavad kõhuhädade korral.

Sinikas.
Pildistanud HENDRIK RELVE

KLEEPEKAS EHK KLEEBIS

Kleepekaid koguvad ja vahetavad nii poisid kui tüdrukud. Sellised liimialusele tehtud väikseid pilte nimetatakse veel kleepekaideks, kleeppiltideks ja kleebikuteks. Kleepekaid on lihtne koguma hakata, sest neid müüakse koos nätsuga. Kauplusest võid küsida ka kleepekaalbumit. Kui kõik tühjad kohad on nätsukleepekaidega kaetud, saad kokku suure pildi. Ühe sarja kleepekaid tavaliselt nummerdatakse. Asjadel, mida kogutakse, on eelkõige praktiline väärtus. Nii ka kleepekaidel. Kõik oleneb sellest, mida pildil kujutatakse. Kleepekaidega on mugav märgistada ruume, paigaldada akendele või autodele reklaami. Kleepeka on kujunenud ka kauniks meeneks. Neid valmistatakse spordivõistlusteks, rahvajooksudeks, firmade ja toodete reklaamiks. Kleeppiltide koguja peab arvestama, et kleepekaid saab kleepekaida ainult ühe korra. Olen mõnes kodus näinud, et kleepeka on pandud külmkapi uksele või raamaturiiuli külge. Selline kleeppilt tuleb juba mõne aja pärast iseenesest lahti ja tema kasutusajaga ongi otsas. Kui sul pole albumit, siis ei tasu pilti aluselt ära võtta.

Kleepekaide jaoks võid albumi ka ise teha. Joonistusvihiku-suurused tumedad lehed kõida (või õmble) kokku, nende vahele säti ka kileleht. Seda viimast on kindlasti vaja, sest muidu võib kleeppildi serva alt väljatulnud liim teisi pilte rikkuda. Kleepekaidega lehed võid ka köitmata jätta ning hoida neid lihtsalt kaante vahel. Siis on sul lihtne kiiresti oma kleepekaidest näitus korraldada, kui sõbrad külla tulevad.

Nüüd jälle minu kolm küsimust:

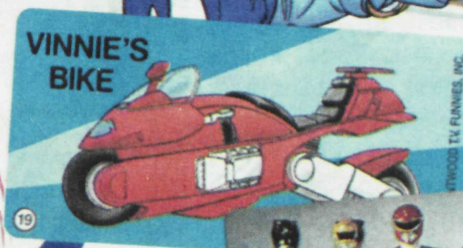
1. Milline praktiline väärtus on kleeppiltidel? Too mõned näited.
2. Miks kleepekaide albumis peab olema kilest vaheleht?
3. Mitu korda saab kleepekaid ringi kleepekaida?

Usinamad vastajad saavad täiendust oma kleepekaidekogule.

KOGUJA-ONU SAMUEL

KOGUJA-ONU
SAMUEL

ROMIIRALLI 95

KENI SALADUS

Barbie, Ken ja Teresa kihutavad hirmsa hooga mööda pargiteed. Nad püsivad rulluiskude peal nii kindlalt, nagu poleks keegi neist iialgi jalakäimist harrastanud, vaid juba maast-madalast ainult uiskudega ringi kihutanud. Kuid kui sa oleksid neid kuu aega tagasi näinud! Barbie ja Teresa sõidul polnud vigagi, värisedes ja tudisedes said nad siiski edasi. Nemad on palju jääl uisutanud ja tulid tasakaalu hoidmisega paremini toime.

Ken arvas algul, et sellel alal ta tüdrukutele küll vastu ei saa. Sellepärast mõtles ta, et õpib sõidu kodus salaja selgeks, et keegi tema kohmakuse üle naerda ei saaks. Kõigepealt harjutas ta toas sõitu ühe jala peal, siis, seinast kinni hoides, üritas edasi saada kahel jalal. See oli tõesti vaevaline. Et põrandat ära ei rikuks ja mürin teistele närvidele ei käiks, pani ta maha vana vaiba. Usinast harjutamisest jäi sellele mitu tuhat triipu.

Lõpuks hiilis Ken uiskudega majast välja. Veel paar päeva koduõues rüganud ja suusakeppe abiks kasutanud, julges ta parki tüdrukute juurde minna. Nende sõiduoskus oli kõvasti edasi läinud. Barbie ja Teresa sõitsid slaalomit, kihutasid hooga kurvi ja hüppasid üle madala takistuse. Ken tiirles tükk aega takistuse ümber ja jälgis tüdrukute hüppamist. Võtnud viimaks julguse kokku, proovis ta ka hüppata. Öhku ta tõusis, aga maandumisel enam ei suutnud tasakaalu pidada ja lajatas kõhuli maha. Õnneks olid tal põlvekaitsed ja kiiver peas, vaid peopesad ja küünarnukid said kriimustada. Ilma kriimudeta vaevalt ükski sõitmaõppimine õnnestub. Meenuta või seda, kuidas sa ise jalgratta seljas püsida ei tahtnud või kui raske oli esimest korda rula peal püsti tõusta.

Meie kolmel kihutajal on põlvekaitsed ja kiiver, ilma nendeta ära mine sõitma sinagi. Kõvale asfaldile kukkudes võib kergesti vigi saada.

Rulluiske ihaldavad praegu paljud lapsed, kuid need on hirmus kallid. Väga vähe on vanemaid, kes nende ostu silma pilgutamata endale lubada võivad. Pead mõtlema, kas suudad loobuda mitme kuu või isegi aasta taskurahast. Võid ju paluda sugulasi, et nad sulle sünnipäevaks veidi raha kingiksid. Nii õnnestub kogumisaega vähendada.

Kui sinu kodu juures autovaba asfaltteed pole, siis mõtle, kas tasub üldse ihaldada asju, kui pole kohta, kus neid kasutada. Ehk ajab asja ära ka vana jalgratas.

Loosimisele tulevad nii Barbie, Teresa kui Ken. Väiksed rulluisud on ka korbis.

Ja nüüd ka küsimus: mis spordialal treenitakse rulluiskudega?

Aadressi leiad, nagu tavaliselt, ajakirja tagumiselt sisekaanelt. Ümbrikule kirjuta ka Barbie.

BARBIE

1.

ARVA ÄRA! ARVA ÄRA! ARVA ÄRA! ARVA ÄRA! ARVA ÄRA! ARVA ÄRA! ARVA ÄRA! ARVA ÄRA!

ARVA ÄRA TOLADE NIMED!

TOLA TOSSAL, TOLA MÖNNAL JA TOLA PÕNTAL ON ÜHTEMOODI ILUSAD PUNASED NINAD. TOLA KOMMIL JA TOLA ROMMIL ON KENAD KINAD KÄES.

TOLA TOSSAL JA TOLA PIMMIL ON MÖNUSAD MÜTSID. TOLA PIMM, TOLA ROMMI JA TOLA PÕNTA AGA KANNAVAD ÜHESUGUSEID SUSSE. KAS NÜÜD TEAD, KES ON KES?

TOLADEL ON KIRJU PALL.

KUI MÕISTATAD ÄRA SÕNAD, MIS KÕIK ALGAVAD S -TÄHEGA JA KIRJUTAD NEED PALLILE, SAAD ORANZILE RINGILE TOLADE LEMMIK-KEVADKUU!

Joonistanud PIRET SELBERG

Lasteajakiri
"TÄHEKE"

Asutatud jaanuaris 1960
ilmub kord kuus

Toimetuse aadress:
Pärnu mnt. 67a
EE0001 Tallinn

Peatoimetaja
ELJU SILD
tel. 681 497
Tegevtoimetaja
VIIVI VARIKSAAR
tel. 681 495
Vanemtoimetaja
JAAN RANNAP
tel. 681 495
Kunstiline toimetaja
PRIIT REA
tel. 681 495

Printall
Pärnu mnt. 67a
EE0001 Tallinn

ESIKAANEL
ANNELIIS
AUNAPUU
JONISTUS

RAR (4)

HIND 7 KROONI

TERE, KUUMAL HEINAKUUL!

Kas mäletate neid, kes eelmisel kuul magusasti põõsa all põõnutasid? Seitsmevennapäeval (10.juulil) olid nad triksis-traksis ja nõudsid täiel hääl sel süüa. Olevipäevaks (29.juuli) olid nad puha marus ja kimbutasid lammas Fredi, ise tähtsa näoga seletades, et sel päeval olla nii kombeks. Karusepäeval (13.juuli) viis külarahvas metsaserva mesikäpale head-paremat ja kiitis, et nüüd pidavat igat moodi hää õnn olema – karja-, saagi- ja pereõnngi. Jaagupipäeval (25.juuli) koguneti kaema, kuidas küla ullike Jaagup peenardel tuuseldas ja kapsapäid klohmis. Ise ta küll teatas, et pöörab lehti peadeks. Aga muidu läks kõik kenasti. Heina saime kah madlipäevaks (22.juuli) tehtud ja enam polnud vaja lähenevaid vihmapilvi ärevusega piielda.

Joonistanud ja kirjutanud
RAIVO TIHANOV

Sütitavate kohtumisten!
Teie Bassu

